

POTYCZ (1) *sb m*

N pl potyczy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

*Prawdopodobnie: Żerdź służąca do rozpinania sieci: PAmięć myśliłtwá twego/ Pietrze wćiefzony/
Stoię tu łłup kámienny twárdo włádzony. Przy grobie małz naczynie wńzytko poštáwioné/ Koń/
ftrzały/ pły/ potyczy/ sieći rościągnioné. KochFr 119.*

MN